

30 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μθ ει ει σα κθ ς ς ς
σον μθ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κθ ς σο ο ον μθ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ως μθ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μθ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σθ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μθ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κθ σο ον μθ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χη ς πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νη ς την καρ δι αν μϑ ει ς λο γϑ ς πο νη

ρι ι ι α ϑ τϑ προ φα ςι ζε σθαι προ φα ςει ς εν α μα ρ

τι ι ι αι ς Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποι ς ε ρ γα ζο με νοι ς την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ

των Δ

Π^{Δι} αι δε υ ςει με δι και ο ς εν ε λε ει και ε λε γ ξει με

Δ ε λε ο ν δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε φα

λη η ην μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ ςευ χη μϑ εν ται ς ευ δο κι

αι ς αυ των κα τε πο θη ςαν ε χο με να πε τ ρα ς οι κ ρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ ς ο νται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυ ν θη ςαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϑ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϑ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϑνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϑ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϑ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϑ την δε η σι ι ιν

μϑ την θλι ψιν μϑ ε νω πι ον αυ τϑ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μϑ το πνευ μα μϑ και συ ε γνωσ

τας τριβουςμ^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυψανπα γι δαμοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο ον εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μθ και ουκ ε στινο εκ

ζη τω ων την ψυ χη η ην μθ^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μθ με ριςμουει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κηστην ψυ χη η ην μθ

^Δ τθ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σα^Δ

Ε^{Δι} με υ πο με νουσι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ω ως μοι ^Δ

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοιοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κουσον της φω νη ης μϛ ^Δ

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σϛ προ σε χον τα εις την φω

νην της δε η σε ω ω ως μϛ ^Δ

Ἰστῶμεν στίχους Γ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν κορυφαίων.

Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος ^{Δι} Ϟ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται ^Χ ^Δ ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ

Π^{Δι} οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ω ν στε ε εμ

μα α α α σιν ^Ϟ α να δυ υ σω ω ω με εν Πε

ε τρο ο ον και Πα αυ λον ^Δ τϛ δι η ρη με ε ε

ε νϛ τοι οισ σω ω ω μα α α α σι ^{Νη} ^Ϟ και η νω

με ε νϛ ϛ ϛ τω πνε ευ μα α α α τι ^{Δι} ^Ϟ τϛ Θε ο

κη ρυ κων προ ω ω το στα α τας ^Δ ^Ϟ τον με εν ω στων Α

 πο στο λω ω ων προ ε ε ξα α αρ χο ο ο ο ντα

 το ον δε ε ως υ περ τς αλ λς ς ςς κο πι α α α

 σα α α ντα τς ς τς γα αρ ον τω ω ως α ξι ι

 ως α θα να α τς ς δο ο ο ξης δι α δη

 η η η μα σι ι στε ε ε φα α α νοι Χρι στος

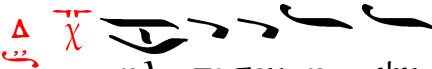

 ο Θε ε ος η η μων ο ε χων το με γα α ε ε

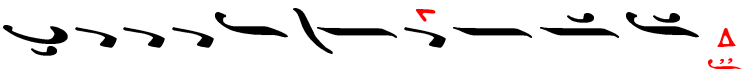

 ε λε ε ε ε ος

Προσόμοια.

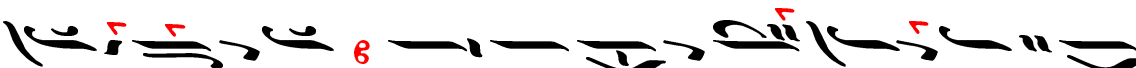
Στίχ. β΄. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου

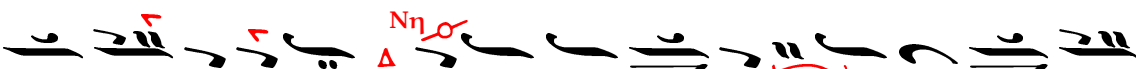

 ηλ πι σεν η ψυ

 χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Ποι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ωων κα α αλ

 λε ε ε ε σιν α νυ μνη η σω ω ω με εν Πε

 ε τρο ο ον και Πα αυ λον της θε ο γνω σι ας τας

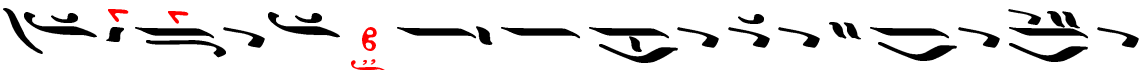

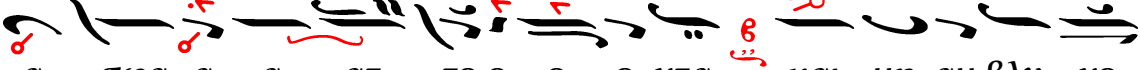

 πτε ρυ υ υ γας τας δι α πτα σα α ας τα πε ε

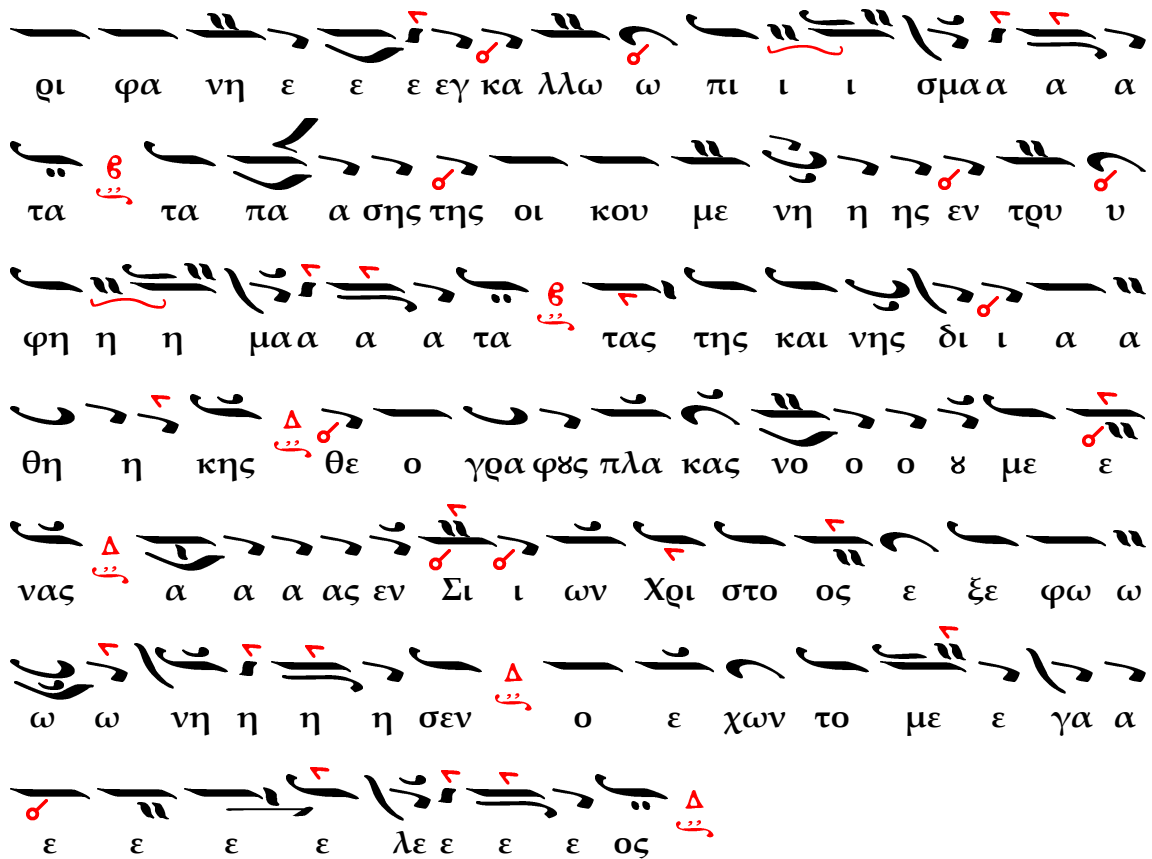

 ρα α α α τα και προς ς ρα νον α νυ υ ψω

 θει ει ει ει ει σα ας τας χει ει ρας ευ α γγε λι

 υ υ υ υ τϛ τη ης χα α α ρι ι ι ι τος τϛ

 πο ο δας της α λη θει α α ας τϛ κη η ρυ υ υγ

 μα α α α τος τϛ πο τα μϛ ςς τη η ης σο

 φι ι ας τϛ Σταυ ρϛ τα κε ε ρα α α α τα

 δι ων δαι μο ο ο ο νων ο ο φρυν Χρι στο ος κα τα

 βε ε ε βλη η η η η κεν ο ο ε χων το

 με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. γ'. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωΐας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι

 ον

Π οι οι οι οισ πνευ μα τι κοι οι οιοις α α α

 σμα α α α σιν ε παι νε ε σω με εν Πε ε τρο ο

 ον και Πα αυ λον τα την α θε ο ο ο ο τη τα

 α σφα α α ατ το ο ο ο ντα και μη αμ βλυ νο

 με ε ε να στο ο μα α α τα της φρι κτης τϛ υ

 Πνε ευ μα α το ο ος μα χαι αι ρας τα α Ρω ω μης πε

Καὶ τῶν Δώδεκα τὰ παρόντα γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνητε καὶ ὡς ὄρη νοητά, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀέναοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμένοι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, Ἱερομύσται πανόλβιοι.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄλιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ρεύματα διετάρραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαρατῶν καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς αἰδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ

διαμένουσιν εὐκλειαν.

Δόξα. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η ^{Πα} πα αν σε πτο ος τω ω ων Α α α πο ο στο

ο ο λων ε πε δη η μη η σε ε εν ε ο ορ

^{Δι} τη τη Εκ κλη σι ι ι α α Χρι ι ι στου

^{Πα} προ ξε νου ου σα σω ω ω τη ρι ι α αν η η

η μιν μν στι κως ουν κρο τη σα αν τες του ου

τοι οι οισ προ σει ει πω ω ω μεν χαι ρε τε φω

στη ρε ε ες τω ω ων ε εν σκο ο ο τει του η

^{Πα} λι ι ι ου ου α κτι ι νε ε ες υ πα αρ χο ο ο

ον τες χαι ρε τε Πε ε τρε ε ε και αι Πα α αυ λε

δογ μα των των θει ων θε με ε λι οι αρ ρα α γεις

^{Πα} φι ι λοι οι οι του ου Χρι ι ι στου σκε ευ η

τι ι μι ι ι α πα ρε στε με ε σον η η μων α

α α ο ο ρα α α τως ^{Δι} κα τα ξι ουν τες δω ρε ω
 ων α υ υ υ λω ων ^{Πα} τους την η μω ω ων ε ο ορ
 τη η η η η η η η η η ην ^{Πα} ευ φη
 μουντας α α α σμα α α σι

Καὶ νῦν. **Θεοτοχίον.**

Κ ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Τ ^{Πα} ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε
 ε ε νε ^{Δι} τισ μη α ^{Πα} νυ υ μνη σει ει σου τον α λο ο
 ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως
 εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης
 ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η ηλ
 θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει
 Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε
 νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η

η μας ^{Κε} ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων ^{Δι}
 τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
 φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τωσ γνω ω ω ρι ζο ο
 με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα
 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω
 ω ω ω ^Δ

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος ^{Δι} - θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν θ θ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε θ
 θ θ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

I δθ θ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δθ θ λοι Κυ ρι θ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

εν αυ λαις οι οι κθ θ Θε

ου ημων ^ν _{δλ}

I δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον ^Δ _{δλ}

πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ς ^ν _{δλ}

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια ^Δ _{δλ}

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ^ν _{δλ}

I δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον ^Δ _{δλ}

πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς ^ν _{δλ}

Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ^Δ _{δλ} Δι - θ

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον ^ε _{δλ}

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με ^Δ _{δλ} και

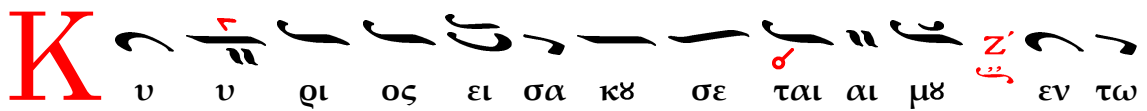
ει σα κς σον της προσευ χη ης μς ^Δ _{δλ}

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον ^ε _{δλ}

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε ^Δ _{δλ} κα τα ^χ μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

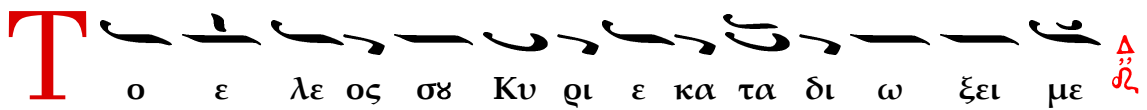
σα ας με

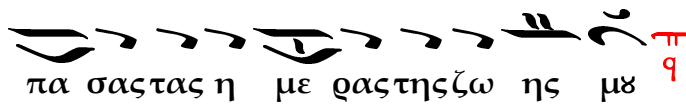
Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

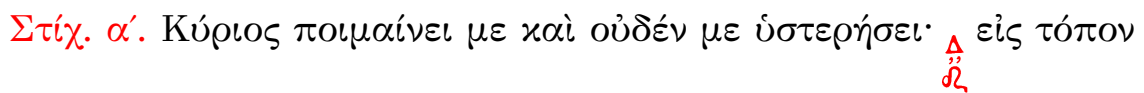
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

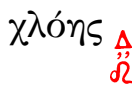
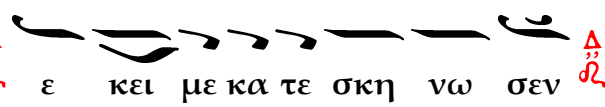
Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

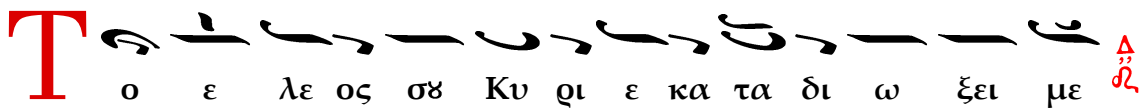
Ἦχος Πάφ

Το ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

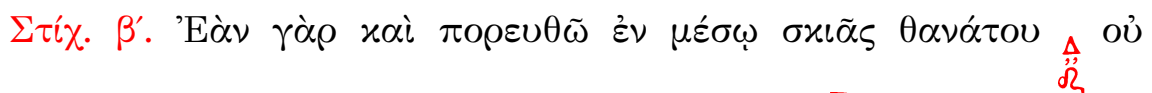
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

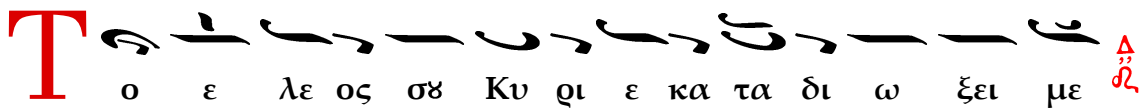
χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

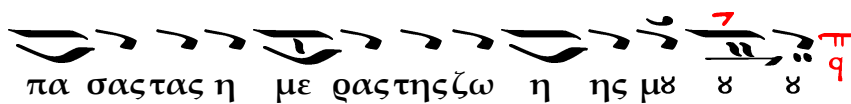
Το ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

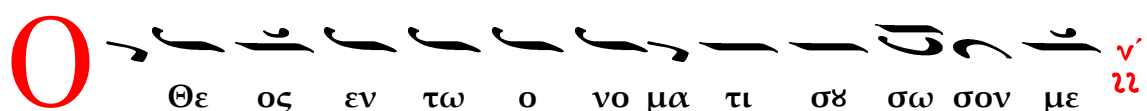
φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

Το ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μς ς ς

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Πάφ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου
ε ν ω τι

σαι τα ῥηματα τὰ στοματός μου

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδού γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

αντιληπτω της ψυχης μου

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Η βοηθεια αμπαρα Κυρι ι ι ς

τὰ ποιησαντος τον ἔρανον και την γην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
οθεν ηξει

η βοηθεια μου

Η βοηθεια αμπαρα Κυρι ι ι ς

τὸ ποιησαντος τον ὄρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυλάξει

την ψυχήν σου Κύριος

Η βοήθεια παρά Κυρίου ὄτα

ποιησαντος τον ὄρα νοον και την γη η

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο θεὸς ἀντιλήπτωρ μὲι το ελε

οὸς σου προφθαασε με

Στίχος α'. Ἐξελε με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μὸ θε

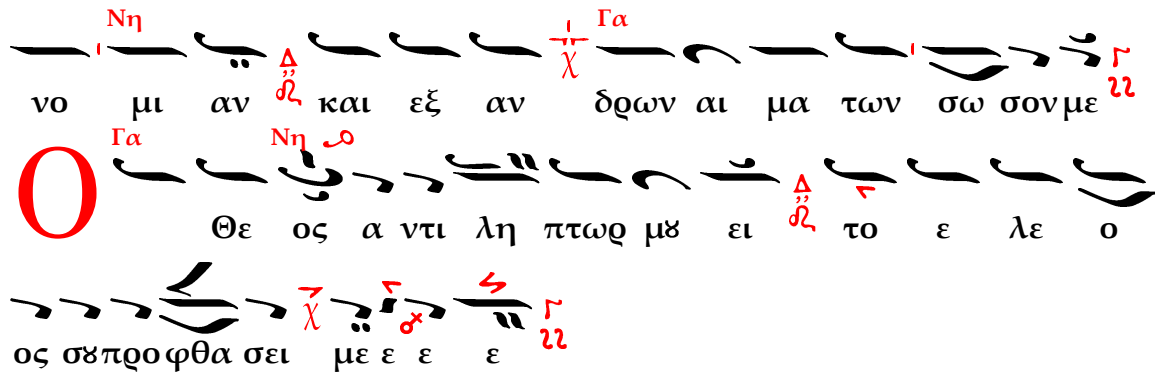
οὸς και ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐμε ἐλυ

τρωσαι με

Ο θεὸς ἀντιλήπτωρ μὲι το ελε

οὸς σου προφθαασε με

Στίχος β'. Ρυσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων την α

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων.

ᾠδὴ δ΄. Αὐτόμελον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν. (Ψαλμ. ιη΄ 5)

Ὁ τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς καὶ Λόγος, ὅτε δωδεκάριθμον τῶν Ἀποστόλων χορόν, ἐν γῆ ἐλθὼν ἐξελέξατο, ἠρώτα τούτους· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε καὶ ὁ πρόκριτος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, καὶ τὸ κράτος τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τὰ ἁμαρτήματα.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (Ψαλμ. ιη΄ 2)

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἧ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποίμενα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς

ἡμῶν.

Δόξα. Ἐφραίμ Καρίας.

Ἦχος Πάσα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε^{Πα} ορ τη χα αρ μο συ υ νος ^{Δι} ε πε λαμ ψε
τοις ^{Πα} πε ρα α σι ση η η η με ε ε ε ρον η

παν σε πτος μνη μη των σο φω τα τω ω ων α α α
πο ο στο ο ο λων και κο ρυ φαι ων Πε ε τρου ου

και Πα α α αυ λου δι ο και Ρω μη συγ χαι ρει χο
^{Νη} ρε ε ευ ου ου ου σα ^{Πα} εν ω δαι αι αις και αι

υ υ υ μνοις ε ορ τα σω μεν και η μεις α δε ελ
φοι την παν σε βα σμιον ταυτην η με ε ραν βο ω

ων τες προ ος α α αυ τους και ρε Πε ε τρε
α α πο ο στο ο ο ο λε και γνη σι ι ι ε ε

φι ι ι λε του σου δι δα σκαλου Χρι στου ου του ου
Θε ου ου η η η η μων και ρε Πα αυ λε πα αμ

φι ιλ τα α α α τε και κη ρυ υξ της πι ι
 ι ι στε ε ε ε ως και δι δα ασκαα λε ε της
 οι οι κου με ε ε ε νης ως ε χονπαρη σι ι
 α αν ζευ γο ο ο ος α γι ο ο λε ε ε ε κτον Χρι
 στοντον Θε ον η ημων ι κε τε ε ε ε ευ σα α
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σω θη η ναι
 τα ασψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων
 αι ω νων α μην
Θ ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι
 νη η βλα στη σα σα τονκαρ ποντης ζω ης σε ι κε
 τευ ο μεν πρεσβευε Δεσ ποινα με τα των Α πο στο
 ο λων και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη
 ναιτασψυ χας η μω ω ω ω ω ω ν

ἢ ἀργότερον Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Κ ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
ων α α α μην

Η ^{Πα} ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ
^{Πα} πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
^{Κε} ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
^{Πα} πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τω ω ων
^{Δι} Α α πο ο στο ο ο λων και παντων των Α α γι
^{Πα} ι ων ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας
η η η η μω ω ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρεις)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρεις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῶν κορυφαίων ἀποστόλων.

Ἦχος Δι - ς

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρῶτο οὐρανοὶ καὶ τῆς
οὐρανῶν κῆρυθα δασκαλοὶ τῶν Δεσποτῶν ὁ
πρεσβευσατε εἰρηνην τοῖς κῆρυθα δωρη
σασθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τομὲ γὰ ελεος
Δόξα.

Τῶν δώδεκα ἀποστόλων.

Ἦχος Γα ς

Ἀποστολοὶ Ἄγιοι πρεσβευσατε τῶν

ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
 σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε
 νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος
 σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,

ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἅγιαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *